

Texto hebraico de la obra polémica "Al tehi ka aboteka" de
Mestre En Profelit Durán.

Con notas y avances para una futura edición crítica

אגרת "אל תהי כאבותיך"
מהחכם יצחק פרופייט דוראן

לדוד בשויתו את סעמו לפני
אבי מלך מלכו של עולם

למנצח על מות לבן חנני הוא

נא ומכאוביו הוא סבלם האומר

למבין לא רחוק וזקנו לא אולם

חאירוס אאירוק פראנסזיס קו

דיאוס קורנזיס וואס המאיה פנס

ביאלא פנס דוד בורס אדא

- (1) Es algo insegura la transcripción de este nombre no
 mane: Algunos lo han transcrito: Dios carne, lo que no
 tenemos nada seguro ni probable, otros comentaristas lo han
 escrito: Deus corones, lo que tampoco parece muy
 seguro. Pero remeta bien estando que el
 nombre cristiano Maestro Astruc Francisco

Deuscoroney es el del mismo personaje llamado en
he los judios con el nombre: David Bonet
ben Gudan.

מגלה סתרים ראיתי, מוזה עפה,

מגלה כוד הגאולה, אמרתה צדופה,

קראתיה בכובד ראש ובטפה רפה,

גבאו מאד דרכיה, כודות צמוקים

חקוקים על עולמותיה, לא נודעו לי.

עקבות העולמות, היתה לי חזות

קאה, הגעתי בדבריה, הלאכני

בעצמת חקירות כודותיה, ומצט

המואג אצל מתועלתיה, והמובן חמנה

מצלי עץ דרך כלל הוא כי אקר

נחלו מבויתך, הלוד הלכו אחרי החבל

ברור חקירתם, נכתה ביותם, נכתה

חכמתם, נכתה, הועלתם ושר תשועתם,

חשבו לעלות שמים וירדו בצמקי אהל

בכלותם, החטאים האלה בנפשותם, לשדר

עשו כל מה שהאדתו בו באולתם ונשאו בו

כליותם.

אוי להם ולעמלם ויגיעם כי עשו לעסל

אחריתם.

עד כה האגתי בלך האחד מכתבך

אחר העמל והטורח, כי באו בו דבריך

נעלמים כדברי הספר הקדום, וכמדומה

ל. כי רוח מרחפת על פניך בחלום

הציון. ל. לה, והך צות היא תטיח ברוח

המטיח שבתן. לך לב לדעת ואונן

אומצת, ומשך אותך השכל האנושי

להאכילך במשכנו משכן עלטה, ועל
מצע ש-ך הלא טובים צאית מעיקרה

חרטה, חשבתו לזר, רמא פתלים

אכזר, שונאו הוא מעולם לא מונח וגורם

לְהַזִּיקָה בְּזֶקַק צְרוּרוֹת. וְכֵן לְהוֹאִי אִימוֹר

הַשָּׂכָל וְהַדִּיט אֵיזוֹ מַחֲרֹק, אֵין לְאִכָּל

חֶסֶק בְּעִמּוּנָה, וְלֹא לְמִטְוֵה חֶסֶק וְחֶסֶק

בְּחֵה שִׁי לֵד מִהֵן אִיו וְמוֹסְרִיו

לֹא יֵדַע הַדִּיךְ יִשְׁכּוֹן מִזֶּה וְלִזֶּה אֶמֶר

צָדִיק בְּמִטְוֵה יִחִיד, אִם ^{גִּידָה} ~~הַמִּטְוֵה~~ בְּשִׁין

עֲבָרִית כִּמוֹ שֶׁאֵת וּמִלְמַדֵּי חֹשֶׁקִים.

וְכִי רָאִיתִי אֶת כֹּוֹנֵן הַצִּוִּיה וְהַמַּעֲלֵךְ

לְאִם שִׁמְיָם, וְהַמִּטְוֵה לְמִזְרָח הַלְּצִיִּים לֹא

התפתח אחרי אשרי השכל שכיבה

להיותו נעוה ונעקא דלכיים. ראיתי אחי

להעריך ע' דלכיים האמונה אשר באור

המשה ולבדו הנורח ע' לך בן

ש' ד' ש' מה

א' ת' כ' ב' ד' א' - האמנו (956 י.)

ב' א' האחדות הפשוטה ש' ב' ד', וא' ל' ו

ממנו הרבוי. לגמרי, וטעם ב' מאמר

א' מ' י' א' א' , והבינו מהאחד מה אורה

מאמר

עליו במתת גדרו, לא אחד ביחיד

ובסוג וביחס אנוסך במספרו ומה לא כן
האמתו אחד ואלה ואלה אחד והאחד

נושא לא כמה מאחדיו בסוגיו, לא שאל

צרכי אין עצמי מהאחד מגב, לא מה

אין מה יכולה לדבר וכבדת האוני

מאמנו, אין צרכי ואין צרכי

אלהי כאבותיך, אחר האמת

באלהים בלתי מאתה באחד

מאמנו, וטעו באמנו, לא

אמת

4
וּשְׁלֹשׁ מִמֶּנּוּ הַגְּאֻמֹּת בְּכֶל

מִמֶּצֵי כֶחַל בְּעֵינֵיכֶם נִתְּנָה שֶׁכֶּל

פְּאֻסְיוֹנֵי לְהַמְשִׁיכָם אַחֲרֵי

הַכִּי לְוִסְפוּיָהּ בְּרֹב הַמִּזְבֵּחַ

וְשִׁמְיוֹת וְנִתְּנוּ פָּנִים לְפָנֵי הַמִּזְבֵּחַ אֲשֶׁר

שָׁמוֹ מִכַּךְ לְחֻלּוֹת הַרְאֹת בְּכֶל

הַמִּזְבֵּחַ וְאַתָּה שָׂא כֵן לֵאמֹר תִּשְׁלֹשׁ

מִמֶּנּוּ הַגְּאֻמֹּת וְהַנּוֹפִיּוֹת חֶלֶל־לָךְ!

וְהֵאֵמַן בּוֹ וְהֵאֵמַן בּוֹ אֵת לִבָּם בְּאֶרֶץ

בְּאֶחָד מִקְוָאֵיהֶם וְאַל תִּשְׁכַּח לֵאמֹר בְּאֶרֶץ

נֶאֱמַר רָצָה וְנִשְׁכַּח כִּמְחִים דָּמָו לְכַפֵּר

על עמנו וירצח. הן תודה אליו מאד

סב ל המות להיטיעך והצינך

חלך הוא דשא ומכאובך. לא גזרה

חכמתו אופן אחר להיטיעך וצולתו

האמן בו שיתבשר ויבבטן העלמה

המורה בלשון עברית בתושעה

המיתה, כמו דרך גבר בעלמה

אהוא סמוך עם הצכרים למעלה

אין עושים אביל והם קאים לציה

וכן האלה הבתושעה להאוק גבר

(1) Osea. כעאק באר

(2) comp. Provencian, 30, 19

גברל הוא קאה. וכבר דברן על זה אור

שאחד מקטני אמנה אהיה קודם זה

כחמש מאות שנה ולא קאה בלדה

לא צעקה בחבליה כמו חכה לא

אחזה ציריט וצרה כחב כירה ויהי

בה הפסד מן הימים ותהי כבלא שניה

לא הביט לעמאר האומר הינה

כניסה הגאמים מע

אל תהי כאבותיך אשר העמידו

בספור אל מעאה בראית

למצוא בו העלומות ודבר חכמות

באופן אישי עם הילד ולסוסיא כדור

בן ספרות, ובדרך עין והנהרות, ויצא הדעת

טוב ורע צאו טבע חקירות ובאדם וחיה

ובתוכה עורות ואמה לא כן קח העין
כפאטו ולא הסבור בערכות רק

שהוסף לאדם עונש יסאיי על מריו

והוא ~~מחבר~~ המכרו ביד השמן

יגורו בו בחימו ויאסרו במחמרתו

אין תקומה למפלגתו עד בוא גואלו

אשר פדהו מיד צר והסיר מעליו

אכאיו ועונש זה שלא נזכר בכתוב

נעדר על ידי הגואל אך הקללות

האמורות אם על עמדם העמידה, וכן

צמחת קוץ ודגדר החזק בזה
הסוד אחי העולם הנכסתי אלה
חדאו האלה האלונים ששמו נאם
רבי כ"ה כ"ה כ"ה כ"ה
מאמין אלה כמו חייאך

אלה הנה כאבותיך אשר הביאום
יפודות השכל ההכרה לפודות
בהתחלות אעיונות הסבילות
ואלדיות הנפשות לפודות והן
למחין הולדות ופודות ופודות
בהכח השכל בין מדגלים להפלות

והעמיקו

ב השגת דרכי ההגיון וסדריו

להבדיל בין חיי ההיקש המופתי
ולו ללו וחסדו כבוד לארוסו וגם

לשמונה ספריו, ובמודיות היקרות
אמו כל מעינים, וגלו סודות להלל

וליהודות ומחמקי ים בחכמת

המספר והתשובות העל

פנינים, ובשלחן חכמת התכונה
הגלגלית אכלו למעדנים ובמרום

הר החכמה המבצית הציבו ציונים

ציונים ובא להיות השינוי סתרים צפונים

לא יערכום זהב ומגדים, זה דרכם
כסל שמו אחי ואתה לא כן

ח.ל.ל.ה.ל.ך.ל.א.ה.מ.ן.ש.י.ל.י.ד.ג.ם

ה.מ.ן.ה.ר.א.ט.ן.מ.ת.מו.נ.ה.ר.א.ט.ו.ה.מ.ן.
ה.ה.י.ך.ש.א.ש.ר.ה.ו.א.י.כ.ו.ד.ח.כ.מ.ת.ה.ה.ג.ו.ן.
ו.א.ל.י.ה.י.ש.ו.ב.ו.ן.כ.ל.ם.כ.פ.י.ה.ו.א.ם.כ.י.מ.ז.ק.ת.ב.ו.א.
ל.כ.פ.י.ה.ב.ח.ו.ך.ה.א.ט.ו.ה.א.ם.ה.א.מ.ר.ה.א.ב.
ה.ו.א.ה.א.ל.ו.ה.א.ל.ה.ו.א.ה.ב.ן.א.מ.ו.ר.ל.א.ב.
מ.ה.י.ו.ל.י.ד.ו.י.ש.א.ה.ח.א.ו.ב.ש.ת.צ.ד.ק.ה.ע.ל.
כ.ל.כ.י.ם.ה.ח.ת.ח.ל.ו.ת.ה.ל.מ.ו.ד.ו.ת.א.ט.ר.ה.י.ג.ד.ו.ל.

ו.ה.ך.מ.ן.מ.ת.ח.ל.פ.י.ם.ו.א.ה.מ.כ.פ.ר.ך.ב.י.ץ.
א.ח.ד.י.ם.כ.י.ל.כ.י.ה.א.מ.ו.ה.ג.ו.ך.ה.מ.ש.י.ח.
ה.ג.ד.ו.ל.ש.ו.ה.ו.כ.א.א.ל.ע.ו.ג.ה.ך.מ.נ.ה.כ.כ.ך.
א.י.ש.ו.א.ם.א.פ.ט.ר.ה.ו.א.ה.א.מ.ן.ל.כ.
א.י.כ.ס.ה.ע.ו.ל.ם.כ.ל.ו.ב.ג.ר.י.ג.ר.ח.ר.ד.ל.

ודוחן, ושחכפר גשמי המשיח אשר בבתות

שויות של צאנים ומאות אנו קבוץ

אחדים, אבל העשרה והמאה והאלף

אחדים, לא יטעוך הקתולות הסבירות

אנל הנועה בזמן, ואני מפאך להקדש

יחד המנוחה וההנועה ביוטא אחד

כי גשם המשיח הנושב בשמים ירד משיח

קדם ובה אל הבה עם היותו יואב שם

אקט ואמן, וזה עם השלש המאמר הקודם

הנבחר הוצא מפי הקודש, לא גדול, רק

אניזה כוקן אהיה כגדול, כקטן כחכם ככסיל

כצדיק כרשע כזכא כחוטא כי הסגולה

דבר ה במאמר המאמר בפי המשיח אחר

אכלו ואחריו ~~אכלו~~ אכלו עם כל איך וחכמיו

ותלמידיו ואלוהיו. החזק בזאת האמונה כי

היא תביאך לחיי עד, וכן יהיה אלהים

עמך כי תאכל את לחם אלהיך, בבקר
תחלק אלהיך ולערב תאכל עד

אל תהיי כאבותיך, כי אלו לחם מוכל.

לחם עצבים נכשם בהם תהעטר

צמאם גם יעבים, ואתה לא כן. אחי

אח. האך הצלה, כי תאכל ותשבע

מושיעך בקרבך. אתה האל העליון והקדוש

במעריך. אל האמן כי ימנע הגלגל

המימי התינועה היטרה, ולמה תחנך מצלן

גל הקריעה והטבירה, כיתמיד כל היום

וכל הלילה, לא יחאה גאם המאיה בעלותו

וברדלו דרך יטרה, יעסה הגאם קבים

קבים חלולים, בוא יבוא חיים עלולו

האמים ועד עתה סביב סביב אלך

אלא מאות ואשים אנה קרוב הוא

איצטה כל גופו ככבדה, או ימחץ

וירכצו בסמים מדבירים או ברצונו

לכד או באמירה, בחר לך אחד מאלה

אז תראה יותר חולקת עם המואכץ

ואין בזה סתירה, כי עם זה תודה

ב י כ ו ל ע ה ה מ ש י ח א ה ו א ב ל ע ה י ב ע ל

ה כ ל ע י ת א א ר ה ו א א ו ר ש ל א מ ו נ ה ו ז א ת

ה ת ו ר ה א ל ת א מ ין ב ה ת ח ל ע ה ח כ מ ה

ה א ל ע ה י ת א א י א פ ש ר א י צ ד ק ו י ח ד

ה ח י ו ב ו ה ש ל ע ל ע ו א נ ח מ צ א י ת ה פ ד

ה מ ק ר ה ע צ ו ה ע צ ו מ ק ר ה ו ג ו

ב ה ק ד מ ה ה א ו מ ר ת א מ צ י א ת ה ע צ ו

ב ע צ מ ו ר ו ו מ צ י א ת ה מ ק ר ה ב נ ו א א

ה מ צ א ב ע צ מ ו ר ו כ י ג ו ר ה מ ש י ח ה י ו א ב

ב א מ י ב ל א י ת כ ו ע ע ו א ש ר ב ב מ ה

מ ת כ ו ע ע ו א פ ש ר ב נ ל כ ו ג י ה ת כ ו ע ע

ו א צ י ח ו א ח ד א כ י צ ד ק ב א ח ד

באחד איתנו ואלא יתנועע וכן עצם

העוגה לפי מאמר הכהן הוא עצם הלהם
באמת ועם השלמה המאמר הכהן העצם
למקרה מוגדר העצם העד גמור בצורתו
וחמרו ויעמדו המקרים בעצמם לא

במצאונם ב בנושא ואחר ישובו המקרים להם
עצם וחלק אברי הכהן האוכל אותה וזה לא
יכפור בו אחד המאמרים ומצד אחד אחר
לא תטעה בתחלה לחכמת הטבעים האומרת
שחוש הראות לא יטעה במושגו כלל זמן

שיהיה הכח לאות והאמצעי בריא כי אלהים הראה
עוללים לא תטעה עיניך לראות ולא יטעון חושך
והשגה ברואה והנשאלים בהם, ותשוב המראה

אשר תראהו וקולו והטעם ומשום והרים מקרים
עומדים על הלחם לבדו, כי כלם עומדים בצמות ולא
בנושא. גם לא תפנה בפלגות המושכל הראשון האומר
אכל גדול מן החלק ממנו ואהיה לא כן החשוב אבל
הכל שיהיה לחלק והחלק שכל, כי הצורה הבסיסית
בעצת הכלית בכוח חלוקה בכל חלק מחלוקה נמצא

גוף המאית והחלק בכל והכל אחד והמשל
מהמראה הנשברת יחיד צינן שכל כך כי העמוד העמוד (ii)
האקטואלי והאקטואלי שמונתן ובכלל אחת לא תודע
חלילה בהקדמת האחרית המשל

ועומד ואי אפשר לו הדאיות, ולכל ה. מנצות
בחוק השל המשל על כל צדדיו: אספקתה הבלתי

שמה אדע סבורה. הפניה מחשובתך המושגת השלם.
יכולת המעיה על כל דבר קרוב או רחוק.
נמצא או אפשר הכזיב מה שאלא בא על סוקריות

Right a tot. from a semi. de a copy (in office)
Joseph M. Hillary

מופתי, והאמן במחויב כי הוא יהיה תמורה

א ל תהי כאבותיך אשר היתה להם למורשה
תורת אל מאת אבותיך לשגי עולם הרוחני במה
שכלל לזה מהציון והמצא, ענדוק לראשם עטרה

טוב, להם סתרה חכל כחורה ששן כעל כל הון
על רמח מצותיה, צדקו מאד ולא חטאו בדבר מן

אכה את הרוח, חאבוק נצחית לאומרה בכתבות לה
אשקינו ונו לילבנו עד עולם ובקהיר תמיד

הנביאים עליה, והמקור בדבור האחרון היותר על זכרונה
ומאפטיה וחוקי השמות, לא כן, הנה לה מן
הקהל לבנו, כי תושלד בנים לאתכנסם בברית אל
אברהם ולא תחוש לנאג (צ), לא תזכיר ציון

השבת והמועדות לקדשם, וביום הצום

המיוחד אכול ושתה אמור עך, ולא תביא עליך

(11) צנרית III 22

(נדף, אפס, גויה, קויה)

(2)

אשם מאניעלית חמץ לאתירא, ולכל האכלות
האכילות צדיק בא כח דהיתרא, אכול בשר וגבינה
באפיקורן ולא תחוש לך חולבת, כהן כיר ואכול חזיר
ואין וארבת, לא תבדוק בסימני דגים ועופות טמאים
וחגבים, אכול לאבעה את הנוס והשך, לכללך
צוית את הצורבים, כללך וטרפתה מורה לא
ההיכה לך לזרה, אכל מה העאק ושליחי המשח ככל
הנהירו עליה את כל הממנים, וכן תמצא בספר
הנקרא אפוסטולוס וואנכי קראתי תושב
השליחים שאמרו כל הממנים בראשית המשח וזהרים על
המורה, ובכלל לא אראה דבר באחד מהם שהכניס
דבר מתריג מצות ואהתיר, לזרעו לזרעו של אברהם
אשר קבלו על פאם וצל זרעם הורתו של מאה
והם בעצמם לבי אהיו מורע הקוא קיימוהורה מאד
אחר חיתת המשח ואחרי אסבלו באמו, וכן

א
וכן המצא בספר חת"א, וכן אישטיבאן אמר שקברו

האבות באדמ"א קנה אברהם מאת חסד בן אכס
והזכיר ג' שיעור יחד למצרים במצרים וחמ"ט שנים, והמשיח

בעצמו אמר שבימי אחאב יעצר שלש שנים ומחצה ט"ז ומט"ו
יורה אל שלמותם ובקריאותם בספר יק"ד ש. והנה כל

הספרות האלה וכיוצא בהן הכמות עמדי חתומות באוצרות
אחרת אחי וראש שתחקרם אלה ומלמדך החדש והזמיר
על קהלים, כי ידעתי כירוח קדש דבר גם אהם וכל רג
לא אנו לזכר, הנה הודה למשיח שבחר בכם

אלה הנה כאבותיך שקבלו עליהם חוקים של טובה
ואחרת, באמרים עצמות עצמות חסות מחוקים ועצמות
כהן גדול ממאים, זה אל הברכה וזה שך עצמות
אדם, לא תירא לעשות אלהם הרהורים, גם
שאוץ באוב וידעו כי ימי צאתך ממצרים

זר און אונז וואס וואס וואס זיי זיי זיי
יין טעם מען זאגט, כי רבים אשר אין כל
קדושים, דרוש אל המלים ואמיתם עצם כשורה ותכבד

תכבד בזהב, בכסף ובאבן יקרה, ועל פיך ישן כל
נשיקה האמורה בטורה, ובזהב גדולה יחבה יתרה
אלהין הוא יטביןך די אמת הלח ליה בתדירה.

אמת זה ראיתי להעירך אחי כי ידעתך לאוהב האמת
מצד שהיא אמת, מכיאתה גדרך חי מדבר את

לא חסידותך מחמדי תבין ויחידך בהבליהם, לא
נלכדת בשחיתותם, לא נאחזת בחבליהם, תמים

אתה בדרכי אמונתך, אמונת המשיח, באורו תראה אור
וכל אור העשאה אצל ים, ולא תדאג על הכניעה

והדלות והבזיון הדבק בנפש והשפלות אשר על
פניך יחרפון צורריך, ותמס תהלך שפלותם כמו
אבלול באמרים אלך כל היום טבול כוסר מהול! רב
על בהאמר נפאך לעד בתענוג לא יאוער איכותו

2
כי תראה פני המלך והשגל יאבה אצלך במחיצות ה' ^ה
תודה למשיח אברהם לו בעולם, ואשר כתבת והפצת
והגדלת בכבוד מעלת מלמדך ושלמותו, ואת כל כבודו
ואת יקר תפארתו גדולתו, ואחרת שנברא בצלם המשיח
ובדמותו ועשית אותו מפיסיון במאמר לא מדע אם ישך

לרומא או ב אביניון הריה מיוחדת, גם אני ידעתי כבוד
את כל הגוללות אשר עשה והתכונות הגלגלות בזולת
יצאת מרכז והתחלפות קטבים וגלגל הקדקף אשר מצא
וכמה תעלומות חכמות והקדמות רמות, דורש ראיות
בשערי החכמות. הן תודה למשיח אהלך מחכמתו שיראני

לא לחנם נתן לו מדונו המלך מהות מבית גנזיו, כי
איתו ראה צדיק מהלך בתומו לפני לא לחנם בחר

המיוחד לי אלא רבי חסדאי קראך א מהגיד
תעצומות ואם יאיר נוכח עמו, כבוד עשה לו לבקר
בהיקלו ולזהות תמיד אצלו מאהבה אשר אהבו
ואשר חודעתני אחי, כי בכחו הגדול ואהבה ^{מדונו המלך}

השיג הקאגל הגדול ש עשה כרוז שם שלא תצאנה האים
והבנים פחות מעשר אנים מנורים לצאת מבית הכנסת

ללכת אתה ואחיה גם את אודך שדב גדול השיג ואשר
אצונו אהרבים ולגמול טובה לחייבים. אחנם צא ובשר
למאיר הולידו בנים ובנות ולשם העדוה מסי השמועה

למדנו אסם באבינו חשב לדבר על היקודם תועה וצוה מן
המדון הקרדינאלי באיס לונה ומן שרים אחרים בצנעה
אסם תרוא בבית ישראל רעה ונתנו לו הקהל הרבה פרטים
דעת האפיפיור וכל כנסיה אסון, לכת לו הגמוניא
אחיה מיוחדת או לעצאת אחיו קרדינאלי וו
כמיוחדים אבבני עליה, לכן אחי הגדל האמחה כן
בכבודו כבוד יהיה לך ועאה יצאק לך גם הוא
בתי כהונה ולוה אשר כתבת אליו ומוכחתני

ישרתני מוסר חבלים כי משרתי המורגלים מצליח
עוהו מחטבתי. אתכסא כי ידעת מעצבי כוונה רציה
ומעאי מוכיחים תמים את עם אלהי בכל לבבי
ובכל דשאי לנצח נצחים.

(11) La grafia de esta palabra en Eurenstein, op. cit., p. 98, es deficiente

ובמשיח צדק הנקרא ב שמו מבטחי וקדוה, הוא
מעוז ומנוח וצמחה, אמונה עתה וחיון, אופנה
וגם מאז אני דבק בנאה האמונה, לא נחלש מעצלי.
כלל וטעם לא נשתנה אשר אמרתי עתה הוא

אשר האמנתי זה עשרים שנה, אחת אטאז ממך אותה
חבק א שמען ואילך לא העלז בחתימתך אם החכם
הנכבד מביך ובכודו אלך לבוא נפאך ולא תחד כבודו
בזכירתך, כי אם היה בה"ס ח"תו בוחר היה העדר בן
כמודע על מציאותו, וגם עתה נפשו תאכל בבית מוחתו
יאוהב את יאיר פניו אליך הוא ולא אחר, ויאם לך שלום

ויברך פי אהבך מעולם התפץ כי הצדק את תום
דרכיך והיה אם שמוע השמע בקול ה' אלהיך מעשה לך
שלום וברכה, וכל מקום אשר הזכיר את שמי לאח ובן יקיר
אחרך אחי הוא העודנו חי רוד בונים בן גודן (1) ואוהב
עודנו חי אהבך כראש ציסקו דוס קורנים

Nelejos publicados en Septiembre 1964, sobre Polémicas jud.- crist.

- Reseña del art. de Mr. Martin A. Cohen Pol. de Barcelona 1963
- art. sobre Ortodoxia de J. L. Viny y su ascendencia judaica

el célebre judío de Terona R. Moze ben Nah-

man, también llamado en catalán con el nombre de Bonas-
tine de Porta, quien desde luego es la primera autoridad
religiosa de su tiempo. ~~Según~~ ^{Moze ben Maimon} ~~de~~ Maimonides, en la España

judíaica, encarna la filosofía intelectualista, de base aristó-
telica, en gran parte, y con frecuentes derivaciones científicas.

Aunque Maimonides no fue un sectario ciego de la
filosofía aristotélica, como lo fue Averroes, dio fe a la ^{presencia} de la filosofía
aristotélica en el momento maimonista que relata las citas señaladas
por Maimonides.

En cambio, R. Moze ben Nahman de Terona o
Bonastine — este encarna una tendencia anti-intelectualista maimonista.

ca, pero que parece mucho en la gran masa del pueblo hebreo.
Este problema del año 1163, mantenido ante la corte del rey
en la Corona de Aragón de la pol. anti a Franco-león y Aragón, con el fin de

que una parte de los reyes para y dominara vino a ser como ellos
en la Corona de Aragón de la pol. anti a Franco-león y Aragón, con el fin de
R. Judah de París
de Lomp.

2515 MA

AM

13 12

12

yo le estudié en los 2 fragmentos de la ley,

por el Prof. T. Baer había dado una interpretación acep-

estilizada, buscando de impostura lo que se ve en la

frente del, o sea del A.C. y asimismo trata de la

discrepancia de la versión x de M. b. N. Norton en

nuestro estudio preliminar, por lo que concierne al arte de la ley,

hecho le surge a juicio del Prof. B.

después por el prof. ^(de la ley) ~~de la ley~~ Baer en la página, x y

de cual se imprimió por la versión x, como veremos en el A.C. de la ley.

Los con los salinos de Palma de Mallorca.

cf. mi arte sobre las fuentes documentales de la controversia
de Barcelona en el año 1263.

Anales de la Universidad de
Barcelona, vol. 1, 1940. pp. 25-44

J el calche judeu de Terona R. Moze ben Nah

man, también llamado en catalán con el nombre de Bonas
tine de Porta, quien desde luego es la primera autoridad
religiosa de un tiempo. ~~Ben~~ ^{Mone ben Maimon} ~~Maimonide~~, en la España

judaica, encarna la filosofía intelectualista, de base aristotélica, en gran parte, y con frecuentes derivaciones científicas.

Aunque Maimonide no fue un sectario con respecto a la
filosofía aristotélica, como lo fue Averroes de Sevilla, el primer
de los monumentos maimonistas que citase las citas señaladas
por Maimonide.

En cambio, R. Moze ben Nahman de Terona o
Bonafine, en su obra, revela una tendencia antipositivista y anti-
científica.

La, pero que parece mucho en la gran masa de la población hebrea,
atribuida a la pequeña comunidad de Terona, en el año 1163, manteniendo ante la corte de
Félix, príncipe de Aragón, la doctrina de R. = ^{latín} ~~hebreo~~

y una parte de los dogmas para y dominados por la doctrina de R.
en la Corte de Aragón, de la cual, según se sabe, se fue a Terona, Aragón, y Shy, con el fin
de R. Judah de París
de su tiempo.

2F15 M4

que le estudio en los 2 fragmentos de la ley 8.

que el Prof. T. Bae. había dado una interpretación algo

extremada, tratando de imponer lo que él veía en la

fuentes del; o a la del A.C. y aminorando todo de la

esajeraciones de la versión x de M. V. Norton en

nuestro estudio preliminar, por lo que, concierne al artículo, se

hace la sujeción a juicio del Prof. B.

después por tal por. ^(de la ley 8) respecto a la versión x y

de cual se imprimió por la versión x, como venimos a la P. de T. que

hay con los valores de Palma de Mallorca.

cf. mi arte sobre las fuentes documentales de la controversia
de Barcelona en el año 1263.

Anales de la Universidad de
Barcelona, vol. 1, 1940. M25-44